

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΚΑΘΕ ΠΕΡΣΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Πότε θα ξαναδούμε πολιτικούς σαν τον Μένζις και τον Γουίτλαμ;

Συζητούσα με φίλο τις πολιτικές της Εργατικής κυβέρνησης του Ανθωνι Αλμπανίζι, ο οποίος σίγουρα θα επανεκλεγεί όσο αρχηγός της αντιπολίτευσης είναι ο Πίτερ Ντάτον. Σαν άνθρωπος, ο κ. Αλμπανίζι σε κερδίζει με την προσωπικότητά του, εξωστρεφής, σχεδόν πάντα με ένα ειλικρινές χαμόγελο, φιλικός με όλους και ευπρόσιτος, κερδίζει τις καρδιές αυτών που τον γνώρισαν. Σαν πολιτικός, ο κ. Αλμπανίζι, είναι φιλαλήθης, έμπειρος στις συναλλαγές, μαχητικός, αναμφισβήτητος έντιμος και εκφράζει με πειθώ τις απόψεις του.

Όμως, ούτε Ρόμπερτ Μένζις είναι, ούτε Γκοφ Ουίτλαμ. Πολιτικοί με ιδεώδη και οράματα που έβαλαν τα θεμέλια της σύγχρονης Αυστραλίας. Επειδή ο φίλος και εγώ ζούμε σ' αυτή την φιλόξενη χώρα περισσότερο από μισό αιώνα ο καθένας μας, οι συγκρίσεις ήταν αναπόφευκτες ανάμεσα στους δύο ιστορικούς ηγέτες και τους σημερινούς. Συμπέρασμα; Δυστυχώς, χθες η ημέρα, σήμερα η νύχτα. Ξέρω, θα μου πείτε κάποιος ότι ήταν διαφορετικές οι συνθήκες τότε και τώρα. Το έχω ακούσει πολλές φορές αυτό το παραμύθι για μικρά παιδιά. Η διαφορά δεν είναι στις συνθήκες, αλλά στους ανθρώπους. Ο Μένζις και ο Ουίτλαμ θα ήταν και σήμερα διαφορετικοί γιατί είχαν διαφορετικά πιστεύω, διαφορετικές προτεραιότητες που λόγω χαρακτήρος δεν δίσταζαν να συγκρουστούν για να τις εφαρμόσουν.

Όταν έφτασα στην Αυστραλία τον Σεπτέμβριο του 1957 ύστερα από 40 ημερών ταξίδι από τον Πειραιά, η Αυστραλία δεν είχε καμμία σχέση με την σημερινή. Με πιο ανθρώπινη αντιμετώπιση των εργαζομένων μεροκαματιάρηδων, με μεγαλύτερη προστασία της οικογένειας και με απείρως μεγαλύτερες πιθανότητες για τον New Australian ν' ασχοληθεί με επιχειρήσεις και να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Ακόμη και οι εργοδότες, ως επί το πλείστον, έβλεπαν τον υπάλληλό τους σαν εταίρο και όχι σαν αντίπαλο.

Βέβαια, υπήρχε ο ρατσισμός, η πολιτική της Λευκής Αυστραλίας και η πολιτική αφομοίωσης που απέτυχαν, αλλά μάς ταλαιπωρούσαν.

Όμως, εκτός που τότε είχαμε ανεπτυγμένη βιομηχανία λόγω Μένζις και πληθώρα εργασιών, ήταν εύκολο ν' αγοράσεις ένα σπίτι, ή το πρώτο μαγαζί. Τώρα, ούτε το ένα, ούτε το άλλο.

Σήμερα δεν θ' ασχοληθώ με τον Μένζις,

Όταν έφτασα στην Αυστραλία τον Σεπτέμβριο του 1957 ύστερα από 40 ημερών ταξίδι από τον Πειραιά, η Αυστραλία δεν είχε καμμία σχέση με την σημερινή

ιδρυτή του Λίμπεραλ Πάρτι και αγαπηκτισμένο εκεί που βρίσκεται με τα καμώματα αυτών που τον διαδέχτηκαν. Τί σχέση έχουν με τον Μένζις, ο Πίτερ Ντάτον, ο Σκοτ Μόρρισον, ακόμη και ο Τζον Χάουαρντ, ο μη χείρων βέλτιστος; Βέβαια, θα μου πείτε και πολύ σωστά τί σχέση έχει ο Ανθωνι Αλμπανίζι που υιοθέτησε και συνεχίζει πιστά Λίμπεραλ πολιτικές, με τον γίγαντα μεταρρυθμιστή Γκοφ Ουίτλαμ; Ο οποίος σε μόνο τρία χρόνια ανέτρεψε το status quo στην εθνική πολιτική αρένα; Δυστυχώς, όμως, ο κόσμος θυμάται περισσότερο τον κατάπτυστο και αντιδημοκρατικό τρόπο που το κατεστημένο απέλυσε τον Γκοφ Ουίτλαμ, αντί για τις ριζικές αλλαγές και νεωτερισμούς που επέβαλε και λειτουργούν μέχρι σήμερα χωρίς να ξέρουμε τον δημιουργό τους. Ας δούμε, λοιπόν μερικά από τα επιτεύγματά του:

- - Η κυβέρνησή του από τις πρώτες ημέρες στην εξουσία απέσυρε την Αυστραλία από τον πόλεμο στο Βιετνάμ και σταμάτησε την επιστράτευση.

- - Ο Ουίτλαμ διέγραψε την δαιμονοποίηση από την εξωτερική πολιτική και αναγνώρισε την Κίνα, ενώ οι Λίμπεραλ την αγνοούσαν 24 χρόνια. Οι πολιτικοί αντίπαλοί του τον κατήγγειλαν τότε πως ήταν πiónι των Κομμουνιστών, αλλά έγιναν ρεζίλι όταν ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Ρίτσαρντ Ντίζον, ανακοίνωσε μια εβδομάδα αργότερα πως και αυτός θα επισκεφθεί το Πεκίνο.

- - Ο Ουίτλαμ ίδρυσε το Medibank που αργότερα έγινε Medicare.

- - Με μεταρρυθμίσεις στην Κοινωνική Πρόνοια, Ουίτλαμ έδωσε επίδομα στις χήρες με παιδιά, που πριν το 1973 προσπαθούσαν να μεγαλώσουν τα παιδιά τους χωρίς κυβερνητική οικονομική βοήθεια.

- - Μια από τις πρώτες αποφάσεις της κυβέρνησης Ουίτλαμ το 1972 ήταν να πληρώνονται οι γυναίκες τον ίδιο μισθό με τους άνδρες όταν κάνουν την ίδια δουλειά. Δυο χρόνια αργότερα οι γυναίκες κέρδισαν για πρώτη φορά και το δικαίωμα του βασικού μισθού.

- - Ο Ουίτλαμ κατήργησε την θανατική ποινή για εγκλήματα που αφορούσαν την Κοινοπολιτεία και αργότερα υιοθέτησαν όλες οι Πολιτειακές κυβερνήσεις.

- - Εφαρμόστηκε ένας εθνικός Οικογενειακός Νόμος που απλοποίησε την έκδοση μη τιμωρητικών (κυρίως για μοιχεία) διαζυγίων.

- - Η κυβέρνηση Ουίτλαμ ίδρυσε την Εθνική Πινακοθήκη Αυστραλίας, το Αυστραλιανό Συμβούλιο για τις Τέχνες, την Επιτροπή Αυστραλιανής Κληρονομιάς, την FM ραδιοφωνία, τις εκπομπές του ραδιοσταθμού 2JJ, τους πολυπολιτιστικούς ραδιοσταθμούς 2EA στο Σίδνεϊ και 3EA στην Μελβούρνη (που τους αντικατέστησε η SBS) και έδωσε για πρώτη φορά άδειες για κοινοτικούς ραδιοσταθμούς.

- - Ο Ουίτλαμ πρόσφερε δωρεάν πανεπιστημιακή μόρφωση για όλους τους Αυστραλούς. Στα τρία χρόνια της κυβέρνησης Ουίτλαμ η συμμετοχή στην ανώτερη παιδεία αυξήθηκε κατά 25% στους 276.559 φοιτητές.

- - Η κυβέρνηση Ουίτλαμ αντικατέστησε τον αγγλικό εθνικό ύμνο «God Save the Queen» με το «Advance Australia Fair» σαν εθνικό ύμνο της χώρας μας.

- - Ο Ουίτλαμ αντικατέστησε τον αρνητικό τρόπο χρηματοδότησης των δημόσιων δημοτικών σχολείων και Γυμνασίων που τώρα γίνεται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση ανάλογα με τις ανάγκες τους.

- - Να προσθέσω εν συντομία πως το 1975 η κυβέρνηση Ουίτλαμ ψήφισε τον Αντιρατσιστικό Νόμο που καταργούσε κάθε είδους ρατσιστικές διακρίσεις, με εκλογικό νόμο για να ψηφίζουν οι Αυστραλοί από τα 18 χρόνια τους, ενώ μπορούν να εκλέγουν γερουσιαστές και οι πολίτες στην Βόρεια Επικράτεια και στην Επικράτεια της Αυστραλιανής Πρωτεύουσας.

Από έλλειψη χώρου δεν μπορώ να αναφέρω όλες τις σημαντικές αλλαγές της κυβέρνησης Ουίτλαμ σε μόνο τρία χρόνια. Και τώρα συγκρίνετε τον Ουίτλαμ με όλους τους πρωθυπουργούς μας που θυμάστε...